

JAARGANG 19

NOVEMBER 2022

NR. 11 - 208

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

Het was winter

4 GOUD, ZILVER EN BRONS

Edele metalen in de Bijbel

Dus als u leest over deze kostbare metalen, bedenk dan wat God in deze materialen ziet: Christus en Zijn verlossingswerk!

7 DE ZONDEVAL

8 FRAGMENTEN

Over de zonde en haar oorsprong

Over het wezen van de zonde

Over het schuldig zijn volgens de Romeinenbrief

9 WOORDSTUDIE

Stadiën en nachtwaken

Zo weet de Heer ook wat wij kunnen verdragen, in welke mate en hoelang. En intussen bidt Hij voor ons aan Gods rechterhand (Rom. 8:34b).

10 HET BOEK JESAJA

Deel 21 - De Heilige van Israël

11 EEN BRIEF OVER GELOFSZEKERHEID

slot

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

HET WAS WINTER

Hugo Bouter

‘En het was het feest van de tempelwijding in Jeruzalem; het was winter’ (Joh. 10:22).

De seizoenen wisselen elkaar af sinds de grote vloed in de dagen van Noach. Zolang de aarde bestaat, zullen koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden (Gen. 8:22). Soms is dat geen prettige ervaring, bijv. als wij te maken hebben met extreem lage of juist met zeer hoge temperaturen. Nu de winter dichterbij komt en we met hoge energiekosten te maken hebben, maken velen zich zorgen hierover en draaien de thermostaat een paar graden lager.

Jachthuis Sint-Hubertus, Hoenderloo (nov. '21).

Zelfs in Jeruzalem kan het koud zijn in de wintermaanden. De aanduiding ‘het was winter’ in Johannes 10 heeft echter ook een diepere strekking. Wij vinden in deze passage enkele laatste gesprekken van de Heer met de Joden tijdens het feest van de tempelwijding, het zgn. Chanoeka-feest, dat acht dagen duurde en de herinnering levend hield aan de reiniging van de tempel – na de ontwijding door de Syriërs – door Judas Maccabeüs op 25 Kislew (onze maand december) in 165 vóór Christus. Het werd gevierd op de wijze van het Loofhuttenfeest, maar droeg niet het karakter van een groot pelgrimsfeest. Het is een feest van het licht geworden, evenals ons Kerstfeest.

Blijkbaar was de Heer Jezus nog steeds in Jeruzalem of in de nabijheid van de stad, hoewel er al twee maanden waren verstreken sinds het Loofhuttenfeest dat in hoofdstuk 7:2vv. wordt vermeld. Over enkele maanden zou het Paasfeest volgen, en dan zou de Heer ter dood worden gebracht. Hier in Johannes 10 liep Zijn confrontatie met de Joodse leiders al naar een einde. Over het algemeen was het geestelijke klimaat kil en koud. Jeruzalem gonsde weliswaar van geruchten over Hem, en er was verdeeldheid onder de Joden vanwege Zijn optreden en Zijn woorden. Maar waar was de warme liefde en toewijding jegens Hem? Eigenlijk was die alleen te vinden in Bethanië, en wel bij Martha, Maria en Lazarus (vgl. Joh. 12).

De tijd was gekomen dat de Goede Herder Zijn eigen schapen zou uitleiden buiten de Joodse schaapskooi. Nadat Hij het offer van Zijn leven had gebracht op het kruis van Golgotha en het in de opstanding weer had hernomen, zou er een nieuwe bedeling aanbreken met nieuwe principes en mogelijkheden. Er zou een nieuwe kudde worden gevormd van schapen (ware Christusgelovigen) uit de Joden, maar ook uit de volken. Het zou één kudde worden, onder de leiding van één Herder: de opgestane Heer, de grote Herder van de schapen (Joh. 10:11-18; Hebr. 13:20).

Maar hoe is het gesteld met ónze relatie tot de Heer, onze toewijding voor Hem? Is er sprake van een echte liefdeband, een warme en vurige liefde voor Hem? Of is het misschien winter in onze harten, is er geestelijke dorheid en doodsheid? Zijn we lauw geworden en onverschillig ten opzichte van de Heer, evenals dat gebeurde met de gemeente te Laodicea (Openb. 3:14-20)? De Heer is machtig daarin verandering te brengen, zoals dat in de nabije toekomst ook zal gebeuren met het Joodse volk. Want hun aanneming zal niets anders zijn dan het leven uit de doden (Rom. 11:15).

Straks breekt de grote zomer aan

De Heer Jezus spreekt in Zijn rede over de laatste dingen over het uitspruiten van de vijgenboom en het aanbreken van de *zomer* (Matt. 24:32). Beseft u wel dat de zomer nabij is, dat alle dingen nieuw zullen worden onder de regering van de Messias? Hier mogen wij ook naar uitzien.

De winter zal dan definitief voorbij zijn. Dan is ook de regen over (hier een beeld van oordeel), de bloemen vertonen zich op het veld, de zangtijd is gekomen en de vijgenboom – een beeld van de Joodse natie – laat zijn vroege vrucht zwellen (Hoogl. 2:11-13). In afwachting hiervan wensen wij u Gods zegen en goede momenten bij het lezen van dit nieuwe nummer van Rechtstreeks. Namens de redactie, Hugo Bouter

GOUD, ZILVER EN BRONS

EDELE METALEN IN DE BIJBEL

Eric Clermont

‘U weet dat u niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost bent (...), maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam, het bloed van Christus’ (1 Petr. 1:18-19).

Edele metalen in de Bijbel

De Bijbel is Gods Woord, maar het beoogde publiek is niet God, maar wijzelf. Daarom kunnen we verwachten dat het voor het grootste deel duidelijk te begrijpen is, omdat God niet heeft geprobeerd de belangrijke inhoud van de boodschap te verbergen. Tegelijkertijd maakt het goddelijke auteurschap duidelijk dat er diepere waarheden op de bladzijden staan, die onderzoek en meditatie vereisen om begrepen te kunnen worden.

Of we het Woord nu lezen en begrijpen op het eerste gezicht, of erin graven om kostbaarheden te ontdekken, we hebben de Heilige Geest nodig. ‘Want wie van de mensen kent het innerlijk van de mens, dan de geest van de mens die in hem is? Zo kent ook niemand het innerlijk van God, dan de Geest van God’ (1 Kor. 2:11). Gezien het feit dat er een goddelijke Auteur is, kunnen we erop vertrouwen dat zelfs de fijne puntjes van de Schrift nooit betekenisloos zijn. Wanneer een detail wordt genoemd, heeft God daarmee een bedoeling. We begrijpen misschien niet altijd de betekenis van een woord, maar we moeten niet twijfelen aan de wijsheid van God. Hij vermeldt niets dat niet van belang is.

Soms spreekt de Bijbel in algemene termen, en dan weten we dat ons alles is bekendgemaakt wat we moeten weten. Andere keren worden specifieke details meegedeeld, waar we goed op moeten letten. Sommige verzen spreken bijvoorbeeld over bomen in het algemeen, en andere over een specifieke soort, zoals een appelboom (Hoogl. 8:5). Sommige verslagen spreken over een overvloed aan vissen, andere vermelden het exacte aantal: de 153 vissen in Johannes 21:11. In diverse gevallen lezen we over koorden of snoeren zonder onderscheid; elders zijn ze meer gedetailleerd, waaronder ‘scharlaken’ (Joz. 2:21). Er is een reden voor elk detail. Laten we met dit in onze gedachten nu eens kijken naar wat de Bijbel ons vertelt over de edele metalen goud, zilver en brons.

De aard van deze metalen

In het scheppingsverhaal van Genesis 1 lezen we over de oorsprong van wat we om ons heen zien, toen het nog onbezoedeld was door de zonde. God sprak, Hij verdeelde, vormde en plaatste, met als resultaat: licht en duisternis; land en water; zon, maan en sterren; dieren en planten; en de mens. In Genesis 2 plantte God een hof (vs. 8), en daaruit

kwam een rivier: ‘Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen. De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is’ (vs. 10-11).

Onder de vele grondstoffen schiep God in Zijn wijsheid goud en Hij plaatste het waar de mens het kon vinden. Toch maakte Hij het goud zo zeldzaam dat het waardevol was. God zei dat het goud van Havila ‘goed’ was (vs. 12). We kunnen ons afvragen waarom Hij het aardoppervlak er niet in overvloed mee bedekte. Maar God is niet materialistisch zoals wij. Wij merken ook op dat goud wetenschappelijk gezien slechts 3 protonen¹ verwijderd is van lood, dat op zichzelf geen grote waarde heeft.

De kostbaarheid van goud komt voort uit het feit dat God het zo kostbaar heeft gemaakt. God waardeert het goud alleen vanwege de betekenis die Hij eraan heeft toegekend, en hetzelfde geldt voor zilver, brons of wat dan ook. Wij kijken naar het uiterlijk van de dingen en beperken de kostbaarheid tot hoe aangenaam ze voor ons zijn of hun geldwaarde. Maar dat is niet het enige dat telt.

Toen God een model van de hemelse dingen op aarde wilde maken, gaf Hij Mozes gedetailleerde instructies over de bouw van de tabernakel en elk onderdeel daarvan. God probeerde Zijn volk niet te overdonderen met dit ontwerp; elk onderdeel had betekenis voor Hem, en daarom kreeg Mozes de opdracht het patroon precies, of zó te volgen (Ex. 25:9). Hij gaf de specifieke details omdat het ontwerp iets uitbeeldde dat alleen Hij kende, en de opstelling zou Hem alleen behagen als het Hem herinnerde aan het belang dat Hij aan elk onderdeel hechtte.

Hetzelfde is van toepassing op de eredienst vandaag de dag. We moeten niet denken dat wij het beste weten hoe wij God kunnen behagen. Menselijke fantasie is hier niet nodig, want Hij heeft ons een model gegeven dat duidelijk belangrijk voor Hem is. Denken wij dat God de perfecte melodieën van een professionele zanger meer waardeert dan de gewone gelovige die zijn of haar stem verheft om God te loven? Is God meer onder de indruk van de muziek van een aanbiddingsband dan van een lied dat vanuit het hart voor Hem wordt gezongen, terwijl iemand een ondergeschikte of zelfs onaangename taak uitvoert?

We moeten elk talent dat God ons heeft gegeven tot Zijn eer gebruiken, maar laten wij onszelf niet wijsmaken dat God de dingen waardeert zoals wij dat doen. Hij verlangt een gewillig hart, en dat brengt ons bij de drie metalen die werden gebruikt bij de bouw van de tabernakel: ‘Neem uit dat wat u hebt, een heffer voor de HEERE. Ieder die gewillig van hart is, moet het brengen als heffer voor de HEERE: goud, zilver en koper’ (Ex. 35:5).

Goud

Goud is door de hele geschiedenis heen als waardevol en kostbaar beschouwd. Dit komt deels door zijn zeldzaamheid en ongetwijfeld door zijn glans. Maar net als de felbegeerde gouden medaille bij de Olympische Spelen of een gouden ring als huwelijksgeschenk, is het voorwerp zelf vaak niet zo belangrijk als de omstandigheden waaronder het werd verkregen.

1) De atoomstructuur van goud is 79 protonen/elektronen en 118 neutronen.

Goud is een opmerkelijk element. Het is een van de minst reactieve metalen en is bestand tegen vrijwel alle zuurtesten die andere metalen, zoals zilver en koper, aantasten. Goud wordt meestal niet aangetast, waardoor we goud kunnen zuiveren door ons te ontdoen van al het andere. Job zag hierin een praktische aanwijzing voor hoe God ons leven kan testen om te zien wat echt van waarde is: 'Maar Hij weet de weg die ik ga; wanneer Hij mij beproefd heeft, zal ik tevoorschijn komen als goud' (Job 23:10).

Goud is ook uiterst kneedbaar, oftewel flexibel – meer dan enig ander metaal. Een enkele gram kan worden geslagen tot een dunne plaat van 1 vierkante meter, en er kunnen strengen worden gemaakt zo dun als een enkel atoom in dikte.² Zo kon goud worden geweven in de kleding van de priesters (Ex. 28:5-8), en kon het worden gevormd tot een kandelaar met versieringen (25:31).

Goud was een van de geschenken die aan het Kind Jezus werden gebracht (Matt. 2:11). Het werd gebruikt voor bijna alle voorwerpen die binnen de tabernakel stonden (Ex. 35-38), in de tempel van Salomo (1 Kon. 6), en in het Nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:18-21). Het spreekt van goddelijke heerlijkheid en goddelijke gerechtigheid. A.J. Pollock (1864-1957) verduidelijkte dit door te zeggen: 'Goud is typerend voor goddelijke heerlijkheid wanneer het betrekking heeft op Christus; voor goddelijke gerechtigheid wanneer het gezien wordt in relatie tot mensen. In Exodus is goud altijd 'zuiver goud', wanneer het Gods heerlijkheid typeert.'³

In de tabernakel werd goud vaak gecombineerd met hout. Het hout van de ark van het verbond was van binnen en van buiten met goud bedekt. Het goud spreekt van Christus'

2) Wikipedia (<https://en.wikipedia.org/wiki/Gold>); overgenomen op 13 september 2021.

3) De typologische betekenis van de Tabernakel. A.J. Pollock. Overgenomen van <https://www.stempublishing.com/authors/pollock/Tabernacle.html>, op 13 september 2021.

goddelijkheid, en het hout van Zijn mensheid. God is verheugd dat Hij aan Christus wordt herinnerd als Hij het goud ziet. Nogmaals, het goud zelf is voor God niets anders dan dat waaraan het Hem doet denken. In Mattheüs 23:17 bevestigt Christus dit: 'Dwazen en blinden! Want wat is groter, het goud of de tempel die het goud heiligt?' Daarom, als je leest over goud, of het ziet, denk dan aan Christus, de Zoon van God en Zijn goddelijke glorie!

Zilver

'Zilver wordt meestal geproduceerd als bijproduct van koper, goud en andere metalen'. Het is afhankelijk van uw Bijbelvertaling, maar u realiseert zich misschien niet hoe vaak zilver wordt genoemd.⁴

Een manier om de betekenis ervan te begrijpen is het gebruik ervan te zien in Exodus 30:16, waar de term voor 'geld' hetzelfde is als 'zilver'. We lezen daar: 'U moet het geld ter verzoening van de Israëlieten nemen en het bestemmen voor de dienst van de tent van ontmoeting. Het moet een herinnering voor de Israëlieten zijn voor het aangezicht van de HEERE, om voor uw leven verzoening te doen.' Het zoengeld of losgeld was het bedrag dat elke man van 20 jaar of ouder voor zichzelf moest betalen. Wat was die prijs? Het was een halve sjekel zilver. Het maakte niet uit hoe rijk of hoe arm je was, het bedrag was hetzelfde (vs. 15). De halve sjekel wordt vele malen in de Schrift genoemd, en de Heer Zelf betaalde dit geld ook samen met Petrus met behulp van de munt uit de bek van de vis (Matt. 17:27; zie Ex. 30:12-13).

Zilver spreekt van de prijs van de verlossing. Gods kijk op de verlossing hangt niet samen met iemands sociale status, rijkdom of iets dergelijks. De prijs staat altijd in verband met

4) Wikipedia (<https://en.wikipedia.org/wiki/Silver>); overgenomen op 13 september 2021.

Gods gerechtigheid en het noodzakelijke oordeel. Het zilver wordt gezien als verbonden met het goud. Zoals de planken van de tabernakel zelf bedekt waren met goud en op twee zilveren voetstukken stonden (Ex. 36:20-30). Het wordt ook gezien als verbonden met het brons, doordat de haken en de verbindingsstukken van zilver aan de koperen pilaren van de voorhof hingen (Ex. 38:10-20). U zult merken dat de voorwerpen in de tabernakel die op God zijn gericht van *goud* waren, en de voorwerpen die op de mens zijn gericht van brons of koper. Het zilver wordt met beide elementen in verbinding gebracht.

Laten we niet denken dat wij onze verlossing zelf kunnen betalen (Ps. 49:8), want het ging niet om het zilver zelf, maar het sprak van de oneindige prijs die voor ons moest worden betaald. De mens zou de Heer verkopen voor dertig zilverstukken (Matt. 26:15). Maar de waarde die God aan onze verlossing toekende, was het kostbare bloed van Christus: 'U bent niet verlost door vergankelijke dingen, zilver of goud (...), maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam, het bloed van Christus' (1 Petr. 1:18-19).

Als u met de kinderen Israëls uit Egypte naar het Beloofde Land reisde en u naar de toppen van de pilaren in de voorhof keek, dan zou u zilver zien. Dat betekent: de verlossing is niet iets wat wij hebben gerealiseerd; het kwam van God, van boven. De weinigen die het heilige achter het eerste gordijn konden betreden, zagen ook het zilver op de voetstukken van de met goud bedekte planken: de basis voor Zijn omgang met ons als gelovigen is gegrond op het volbrachte werk van Christus, Die Zijn kostbaar bloed vergoot om ons te verlossen.

Brons of koper

Brons is een algemene term die gebruikt wordt om te verwijzen naar koper en zijn legeringen; dit geldt evenzeer in de Bijbel als vandaag de dag. Technisch gesproken kunnen we zeggen dat brons meestal verwijst naar een legering of mengsel van koper en tin, of zelfs aluminium en koper. Messing of geelkoper is een mengsel van koper en zink.

Koper, een zacht metaal, wordt tegenwoordig veel gebruikt omdat het goed elektriciteit kan geleiden. Er is veel koper in de aarde. Hoewel geschat wordt dat meer dan de helft van het koper dat ooit gedolven is, in de laatste 25 jaar is gewonnen, hebben we bij het huidige hoge winningstempo genoeg voor enkele miljoenen jaren.⁵

De Bijbel verwijst naar koper of brons als een goedkope geldeenheid (vgl. Matt. 10:29), maar we zien ook dat het gebruikt werd om bijv. wapenrustingen te maken (1 Sam. 17:5-6; 1 Kon. 14:27). Op aanwijzing van God Zelf maakte Mozes in de woestijn een koperen slang van dit materiaal (Num. 21:9). Wat de tabernakel betreft: de pilaren van de voorhof, het koperen altaar en het wasvat waren allemaal hiervan gemaakt.

De hittebestendigheid ervan is één van de voornaamste eigenschappen waarom het voor het koperen altaar werd gebruikt, en dit kan ons helpen de betekenis ervan te begrijpen. Denk ook aan de 'vurige' slang (Num. 21:8 NBG), waar God hetzelfde woord als 'seraf' gebruikt – dat dus is afgeleid van de engelenwezens in Gods heilige

tegenwoordigheid (Jes. 6:2, 6).

Door deze voorbeelden met elkaar te combineren krijgen we de betekenis van het materiaal te zien. Koper en zijn verschillende legeringen van messing en brons spreken van het goddelijke oordeel of de macht om te oordelen, en speciaal van Christus' vermogen om ten behoeve van ons het oordeel te dragen. Zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogde, zo moest ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft (Joh. 3:14-15).

De les in het kort

Hier is dus de schoonheid van wat wij in deze drie metalen hebben gezien: zij vormen een getuigenis van de evangelieboodschap in haar eenvoud.

- *Goud* spreekt van Gods glorie – de heilige en rechtvaardige standaard die geldt voor de gemeenschap met Hem, maar die wij niet kunnen bereiken.
- *Zilver* spreekt van de prijs die moest worden betaald om ons tot God te brengen – maar de ernstige realiteit hiervan betekende dat de zonde moest worden *geoordeeld*.
- *Brons* spreekt van dit goddelijke gericht dat Christus onderging ten behoeve van ons.

Dus als u leest over deze kostbare metalen, bedenk dan wat God in deze materialen ziet: Christus en Zijn verlossingswerk!

Voordat we eindigen

Fijn koper is onderscheiden van brons of gewoon messing. De oudtestamentische versie van deze uitdrukking is *gepolijst* koper, en de nadruk ligt op de bewerking. Het koper heeft wel de nadruk, maar er wordt een unieke polijsting op toegepast waardoor het gaat glanzen. Daniël 10:6 zegt: 'Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels, Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een menigte' (vgl. ook Ezech. 1:7).

De vertaling in het Nieuwe Testament is moeilijk omdat het meer spreekt over het uiterlijk dan over de samenstelling. Het woord betekent 'witheid' of 'glans'. De meesten beschrijven het als een legering van mogelijk alle drie: goud, zilver en koper. Het wordt alleen gebruikt om Christus te beschrijven, en specifiek Zijn voeten: 'Zijn voeten aan blinkend koper gelijk, als gloeiden zij in een oven, en Zijn stem als een gedruis van vele wateren' (Openb. 1:15, zie 2:18).

We hebben dus in deze term, die alle drie de metalen omvat, de boodschap van het evangelie weer voorgesteld. God is heilig en rechtvaardig (goud) en Hij moet de ongerechtigheid oordelen (koper), maar Hij heeft voorzien in een weg om de prijs te betalen (zilver). Hoe kostbaar is dat!

Uit het Engels. Bron: Grace & Truth Magazine

5) Wikipedia (<https://en.wikipedia.org/wiki/Copper>); overgenomen op 13 september 2021.

DE ZONDEVAL

Hugo Bouter

'Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens de velen tot zondaars zijn gesteld, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene de velen tot rechtvaardigen gesteld worden' (Rom. 5:19).

De realiteit van de val

Het Nieuwe Testament laat zien dat zowel de Here Jezus als de apostel Paulus het scheppingsverhaal van Genesis 1 en 2 tot uitgangspunt nemen voor hun onderwijs ten aanzien van de plaats van man en vrouw. Daarnaast maken zowel de Here Jezus als Paulus gebruik van het bericht over de val van de mens, zoals die in Genesis 3 wordt beschreven.

Verder is het van belang om te zien hoe Paulus in 1 Timotheüs 2 de berichten van de schepping en de val met elkaar verbindt en belangrijke conclusies hieruit trekt voor het gedragspatroon van man en vrouw. Hij noemt twee argumenten voor het voorschrift dat een vrouw zich in alle onderdanigheid moet laten leren en niet over een man moet heersen. Het eerste is de rangorde in de schepping: 'Adam is eerst geformeerd, daarna Eva'. Het tweede is de rangorde in de zondeval: 'Adam werd niet verleid, maar de vrouw werd verleid en viel in overtreding' (1 Tim. 2:13-14).

Hiermee is echter niet alles gezegd, want de apostel besluit met de troost van Gods genadige belofte: 'Maar zij zal bewaard blijven (of: behouden worden) tijdens het ter wereld brengen van kinderen' (1 Tim. 2:15). De val en de vloek hebben dus niet het laatste woord, er daagt ook redding en verlossing. Dat zien wij in feite reeds in Genesis 3, waar God de gevallen mens in genade tegemoet treedt en hem het vooruitzicht geeft van de overwinning over de macht van de vijand, de verlossing die door het vrouwenzaad zou worden bewerkt.

Genesis 3 verklaart ook hoe door de intrede van de zonde de oorspronkelijk goede verhoudingen grondig zijn verstoord, zodat de dingen vaak heel anders zijn dan dat God ze heeft bedoeld. De zonde werkt door (a) in de verhouding tussen God en mens, (b) in de relaties tussen de mensen onderling en (c) ook in de betrekkingen tussen de mens en de geschapen werkelijkheid die aan zijn zorg is toevertrouwd.

Satan en de slang

De val van de mens uit de staat van onschuld waarin hij door God in de hof van Eden was geplaatst, was het gevolg van de verleiding van de slang, 'de listigste onder alle dieren van het veld' (Gen. 3:1). De slang diende als spreekbuis van Satan, die daarom zelf 'de oude slang' wordt genoemd (Openb. 12:9). Als de duivel en de satan treedt de boze

op als de lasteraar en de tegenstander van God. Hij is de aanklager van de broeders (Openb. 12:10). Paulus noemt hem ook nog de verzoeker (1 Thess. 3:5). Johannes betitelt hem als de boze (1 Joh. 5:18).

Soms gaat hij rond als een brullende leeuw, maar andere keren verschijnt hij als een engel van het licht (2 Kor. 11:14; 1 Petr. 5:8). Verder wordt hij door Christus Zelf betiteld als 'een mensenmoordenaar van het begin af' en 'een leugenaar en de vader ervan' (Joh. 8:44). Als de vader van de leugen trok de satan tegenover Eva zowel Gods waarachtigheid als Gods liefde in twijfel. Hij deed het voorkomen alsof God de mens iets wilde onthouden en alsof Gods woord niet betrouwbaar zou zijn. Hierdoor werd God voor het oog van Zijn schepselen beroofd van Zijn eer – een kwestie die eigenlijk pas is rechtgezet toen Christus als de gehoorzame Mens Gods wil volbracht en Hem verheerlijkte voor het oog van de hele schepping (Joh. 13:31; 17:4).

Eva viel als eerste, daarna at ook Adam van de verboden vrucht. Paulus verwijst hiernaar niet alleen in 1 Timotheüs 2, maar ook in 2 Korinthiërs 11. Zoals de slang Eva verleide door haar sluwheid, zodat zij kennelijk naliet eerst naar Adams mening te vragen en zich niet loyaal jegens hem toonde, zo waren de gelovigen te Korinthe afgeweken van hun trouw en toewijding jegens Christus (2 Kor. 11:3). Hier wordt de verhouding tussen de mens en zijn vrouw weer toegepast op de relatie tussen Christus en de Gemeente. Een soortgelijke zinspelende vinden we in het boek Openbaring, waar de ontrouwe kerk ervan wordt beschuldigd dat ze haar eerste liefde had verlaten en dat ze was afgefallen (!) van haar hoge positie (Openb. 2:4-5).

De kracht van de zonde

De verzoeking appelleerde aan de héle mens en bood hem in elk opzicht levensvervulling:

1. in stoffelijke zin – de boom was goed om van te eten;
2. in esthetisch opzicht – hij was een lust voor de ogen; en
3. in geestelijk opzicht – hij was begeerlijk om verstandig te worden.

Helaas luisterde de mens naar de listen van de satan, die zelf van God was afgefallen door zijn hoogmoed en de begeerte aan God gelijk te worden (Jes. 14:13-14; Ezech. 28:17a; 1 Tim. 3:6). De verleidende woorden die Satan had gesproken, waren echter slechts halve waarheden. Inderdaad werden de ogen van de mens geopend nadat hij had gegeten van de vrucht, maar het was slechts om te ontdekken dat hij een schuldige zondaar was die voor God niet kon bestaan. Inderdaad verwierf de mens de kennis van goed en kwaad, maar niet zoals God die bezit. Integendeel, terwijl God te rein van ogen is om het kwaad te zien en volkomen ervan gescheiden is, was de mens voortaan niet meer dan een 'slaaf van de zonde'. De kennis van goed en kwaad leverde hem alleen een beschuldigend geweten op.

Zo is het Satan gelukt het zaad van de begeerte en de hoogmoed in het menselijk hart te planten. Deze slechte beginselen kenmerken sindsdien ook het wereldsysteem dat zich in de macht van de boze bevindt, en waarvan hij de overste is (Dan. 10; Joh. 14:30; Ef. 6:12; 1 Joh. 5:19). Want alles wat in de wereld is, kan onder de volgende noemer worden gebracht: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven (1 Joh. 2:16).

De (zondige) begeerte is de wortel van het kwaad, zoals het laatste gebod van de wet duidelijk aantoont: 'U zult niet begeren' (Ex. 20:17; Rom. 7:7). De begeerte brengt slechts zonde voort, en de zonde brengt de dood met zich mee (Jak. 1:15).

Verlossing van de zonde

En zo is de gevallen mens onderworpen aan de macht van de zonde en de dood. De zonde is zo diep geworteld in de menselijke natuur, dat er alleen redding mogelijk is wanneer de mens van zijn oude wortels wordt afgesneden en op een nieuwe stam wordt geënt. De Romeinenbrief leert dát dit inderdaad mogelijk is – en wel doordat wij één plant geworden zijn met Christus in Zijn dood, maar ook in Zijn opstanding (Rom. 6:2vv.). Onze positie is diepgaand veranderd. God ziet ons niet meer in Adam, maar in Christus.

De Zoon van God is gekomen om de werken van de duivel te verbreken (1 Joh. 3:8). De satan vond geen aanknopingspunt

in Hem, toen hij Hem tot zonde wilde verleiden (Matt. 4:1-11; Mark. 1:12-13; Luk. 4:1-13). De Here Jezus klemde Zich vast aan het Woord van God en zó weerde Hij alle aanvallen van de boze af, zodat deze van Hem moest wijken. Zo moeten ook wij ons steeds beroepen op het geschreven Woord van God. Dat geeft kracht om te overwinnen en is het kenmerk van een leven door de Geest.

De eerste mens viel in het paradijs, hoewel hij leefde in de allergunstigste omstandigheden. Maar Christus, de tweede Mens, hield stand in de woestijn, hoewel Hij Zich daar in de meest óngunstige omstandigheden bevond. Ten slotte heeft Hij de duivel, die de macht had over de dood, tenietgedaan door Zelf in de dood te gaan en daar de tegenstander te verslaan in diens laatste bolwerk (Hebr. 2:14-15). De Zoon van God maakt werkelijk vrij van de macht van zonde, dood en Satan (Joh. 8:36). Bij Zijn wederkomst zal Christus de vijand onttroonen en ook de schepping verlossen van het juk van de vergankelijkheid, waaraan zij door de val van de eerste mens onvrijwillig was onderworpen (Rom. 8:19-22; Openb. 20:1-3).

FRAGMENTEN

OVER DE ZONDE EN HAAR OORSPRONG

- Wie de zonde doet (= praktiseert), is uit de duivel, want de duivel zondigt van het begin af (1 Joh. 3:8).
- Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, omdat Diens zaad in hem blijft; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is (1 Joh. 3:9).

OVER HET WEZEN VAN DE ZONDE

1. Zonde = het doel missen, tekortkomen aan de eer en de heerlijkheid van God (Rom. 3:23).
2. De zonde = de wetteloosheid, d.i. geen enkel gezag van boven erkennen (1 Joh. 3:4).

Dit zal in de eindtijd zijn hoogtepunt bereiken in 'de mens van de zonde', die eveneens 'de wetteloze' wordt genoemd (2 Thess. 2:3, 8).

OVER HET SCHULDIG ZIJN VOLGENS DE ROMEINENBRIEF

1. Schuldig om het evangelie te prediken aan allen, aan wijzen en onwetenden (Rom. 1:14).
2. Niet schuldig meer om naar het vlees te leven, maar naar de Geest (Rom. 8:12).
3. Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld (Rom. 13:8).
4. Zij zijn hun schuldenaars (nl. van de armen onder de heiligen in Jeruzalem), want als de volken aan hun geestelijke goederen deel hebben gekregen, zijn zij ook schuldig hen met de stoffelijke te dienen (Rom. 15:27).

STADIËN EN NACHTWAKEN

Gerard Kramer

De woorden die in de titel staan en die we in deze WordStudie gaan bekijken, zijn in het Nederlands niet zo gangbaar. Het gaat om een afstandsmaat en om een tijdsaanduiding. De Heilige Geest vindt het soms belangrijk te vertellen hoe ver iemand van een bepaalde plaats verwijderd was, of hoe ver iemand had gereisd. Op een andere plaats maakt Hij duidelijk in welk deel van de nacht iets plaatsvond – en soms allebei, zoals we aan het eind van deze WordStudie zullen zien.

Stadion

Het Griekse woord dat een afstandsmaat aangeeft, is *stadion*. Het gaf een afstand aan van 180 tot 192 meter, en ging daarnaast ook 'renbaan' betekenen. Zie voor die laatste betekenis 1 Korinthiërs 9:24, waar Paulus schrijft: 'Weet u niet, dat zij die in de renbaan lopen, allen wel lopen, maar één de prijs ontvangt? Loopt zo, dat u die verkrijgt'. Het stadion zoals wij het woord kennen, namelijk als een sportaccommodatie, ontstond toen langs de renbaan met deze afstand tribunes voor toeschouwers werden gebouwd.

In het Nieuwe Testament komt het woord *stadie* als afstandsmaat voor in Mattheüs 14:24 ('vele stadiën van het land verwijderd'); Lukas 24:13 ('een dorp dat zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd was'); Johannes 6:19 ('toen zij ongeveer vijftientig of dertig stadiën hadden geroeid'); 11:18 ('Bethanië nu was dicht bij Jeruzalem, ongeveer vijftien stadiën daar vandaan'); Openbaring 14:20 ('En de wijnpersbak werd buiten de stad getreden en er kwam bloed uit de wijnpersbak tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver'); 21:16 ('hij mat de stad met de rietstok; twaalfduizend stadiën; haar lengte, breedte en hoogte zijn gelijk').

Fulakè

Het Griekse woord dat o.a. *nachtwaak* betekent, is *fulakè*. Het komt in deze betekenis voor in Mattheüs 14:25 ('In de vierde nachtwaak nu kwam Hij tot hen'); 24:43 ('als de heer des huizes had geweten in welke nachtwaak de dief kwam'); Markus 6:48 ('kwam Hij omstreeks de vierde nachtwaak tot hen'); Lukas 12:38 ('En als hij in de tweede of als hij in de derde nachtwaak komt'). De enige 'nachtwaak' die hier ontbreekt, is de eerste. De hele nacht, vanaf zes uur 's avonds tot zes uur 's morgens, was verdeeld in vier 'nachtwaken' van elk drie uren. Dat waren de perioden dat er daadwerkelijk wacht gehouden en dus gewaakt werd; maar het waren ook tijdsaanduidingen. De eerste nachtwaak duurde van 18:00-21:00; de tweede van 21:00-0:00; de derde van 0:00-3:00, en de vierde van 3:00-6:00.

Beide woorden in één geschiedenis

Het is opmerkelijk dat beide woorden voorkomen in één geschiedenis, namelijk die van de storm op het meer. De discipelen moeten vóór de Heer uitvaren naar de overkant, terwijl Hij op de berg (voor hen?) bidt. Als het schip al 'vele stadiën' (Matt. 14:24), oftewel 'vijfentwintig of dertig stadiën' (Joh. 6:19) van het land verwijderd is en de discipelen zich over deze afstand – zo'n 6 kilometer – aftoebden met roeien, komt de Heer in of omstreeks de vierde nachtwaak (Matt. 14:25; Mark. 6:48) tot hen.

Is dat niet mooi? De Heer weet exact hoe *ver* de discipelen inmiddels met tegenwind hebben geroeid en zich hebben afgetoebd. Hij weet ook hoeveel *tijd* ze dit konden volhouden – en precies na die afstand en op dat tijdstip komt Hij tot hen; niet eerder en niet later! Hij wist ook in dit geval wat Hij doen zou (vgl. Joh. 6:6), en liet niet toe dat zij verzocht werden boven wat zij konden verdragen. Maar met de verzoeking (beproeving) gaf Hij ook de uitkomst, zodat ze die konden verdragen (vgl. 1 Kor. 10:13).

Zo weet de Heer ook wat *wij* kunnen verdragen, in welke mate en hoelang. En intussen bidt Hij voor ons aan Gods rechterhand (Rom. 8:34b).

Het zou geweldig zijn als wij in moeilijke omstandigheden op Hem vertrouwen, ook als Hij Zich nog niet direct laat zien. Want Hij ziet ons zeer zeker en weet wat wij doormaken; en Hij grijpt in, maar op *Zijn* tijd. Wat een Heer hebben wij!

HET BOEK JESAJA

DEEL 21 - DE HEILIGE VAN ISRAËL

Ger de Koning

Jesaja 50 - Gods Knecht gesmaad en geholpen

Verzen 1-3. In deze verzen stelt de HEERE enkele vragen. Ze houden een verwijt in. Het volk gaf Hem de schuld van wat hen is overkomen, terwijl ze hun toestand te wijten hebben aan hun eigen ongerechtigheden. De gestelde vragen hebben een profetische betekenis met het oog op de eerste komst van de Heer Jezus. Er wordt voorgezegd dat Hij door niemand zal worden ontvangen en dat niemand Zijn oproep tot bekering zal beantwoorden (Joh. 1:11).

Verzen 4-7. Als antwoord van God volgt de derde profetie over de Knecht van de HEERE. In de eerste profetie is Hij de Uitverkoren Knecht (Jes. 42), en in de tweede de verworpene Knecht (Jes. 49). In deze derde zien we Hem als de afhankelijke Knecht, Die gehoorzaam is tot de dood, ja, tot de kruisdood (Fil. 2:7-8). In tegenstelling tot het volk luistert Hij als God roept. De Heer Jezus luistert altijd naar de stem van Zijn Vader. Daar begint Hij de dag mee (Mark. 1:35), en dat is de hele dag Zijn houding (Ps. 109:4b).

Hij is hierin een voorbeeld voor ons. Zijn gehoorzaamheid is volmaakt. Hij heeft een door God geopend oor voor wat de Vader zegt (vers 5; vgl. Ps. 40:7; Hebr. 10:5; Ex. 21:5-6). Vervolgens zien we wat de mensen met Hem zullen doen. De profeet beschrijft in treffende details wat de Heer Jezus als Knecht heeft verdragen, in het bijzonder aan het einde van Zijn dienst op aarde (Matt. 26:67; 27:30; Mark. 15:19; Luk. 22:63).

Verzen 8-9. De Heer Jezus weet dat Hij ondanks alle beschuldigingen van mensen en geestelijke vijanden van elke beschuldiging zal worden gezuiverd. Dat zal Hij doen, Die Hem nabij is. Dat wil zeggen dat Hij Zich bewust is van de nabijheid van de Vader, zoals wanneer Hij voor Kajafas en zijn bende en voor Pilatus en zijn soldaten staat. Zijn rechtvaardiging vindt plaats in Zijn opstanding (Rom. 1:4; 1 Tim. 3:16).

Paulus, daarin geleid door de Heilige Geest, past de woorden 'wie is het die Mij schuldig verklaart' toe op de gelovigen van deze tijd (Rom. 8:33-34). Iemand die gerechtvaardigd is door het geloof, wordt gezien als 'in Christus'. Aangezien geen enkele beschuldiging tegen Hem kan standhouden, is de gelovige, omdat hij in Christus is, daardoor ook buiten elke beschuldiging en veroordeling (Rom. 8:1).

Vers 10. Een gelovige kan in duistere omstandigheden wandelen en geen licht hebben. Daardoor kan hij verzocht worden om wanhopig te worden. Soms lijkt een situatie hopeloos. Hij kan bedolven worden onder een verscheidenheid aan beproevingen. Hier is dan een verlichtende en bemoedigende boodschap: 'Laat hij [dan]

vertrouwen op de Naam van de HEERE en steunen op zijn God', zoals de Knecht dat heeft gedaan. Niemand heeft geleden zoals Hij, en zie, hoe God het ten slotte goed met Hem heeft gemaakt, omdat de Knecht Zijn weg aan Hem heeft overgegeven. Zo zal God ook doen met iedereen die op Hem vertrouwt en op Hem steunt.

Vers 11. In onze tijd heeft de mens het vuur van 'de wetenschap' aangestoken om bijv. in dat licht te wandelen om covid-19 te bestrijden. Het eindigt met een 'neerliggen in smart'. Wat een contrast met de vreugdevolle rust van de gelovige, die rust in zijn God.

Jesaja 51 - Gods reddende gerechtigheid

Verzen 1-3. Het gelovig overblijfsel wordt opgeroepen naar de HEERE te luisteren. Zij bewijzen dat ze de HEERE willen dienen, want ze willen gerechtigheid doen en zoeken Hem. In het Vrederijk gebeurt dat als het ware vanzelf, omdat de wet van de HEERE in hun harten is geschreven en de goddelozen zijn verdeld. Nu leven ze nog te midden van een goddeloze massa en voelen zich daarin alleen. Daarom worden ze herinnerd aan Abraham en Sara, die ook alleen waren toen ze door God werden geroepen. Het bemoedigt hen als ze eraan denken hoezeer Abraham en Sara op grond van hun geloof in God door Hem zijn gezegend en vermenigvuldigd (Rom. 4:16-21).

Verzen 4-8. Het gedeelte dat hier begint, spreekt van de tijd van het herstel van Israël, die zal uitmonden in een zegen voor de hele wereld. De HEERE spreekt Zijn volk aan met de woorden 'Mijn volk (vers 4). Door het zo te noemen bemoedigt Hij het gelovig overblijfsel. Dan heet het volk niet langer Lo-Ammi, dat betekent 'niet-Mijn-volk', maar Ammi, dat is 'Mijn volk' (Hos. 1:9). De band tussen Israël en de HEERE is hersteld.

Verzen 9-10. De getrouwen vragen hier om de openbaring van Zijn arm (zie ook vers 5), dat wil zeggen Zijn kracht (Jes. 53:1). Heeft Zijn arm niet Rahab, d.i. Egypte, neergeslagen? Deze herinnering aan de redding in het verleden geeft de zekerheid van de bevrijding in de toekomst. Wat God toen deed, doet Hij straks weer. Herinneringen aan onze vroegere ervaringen met God zijn ook voor ons een bemoediging voor nu.

Vers 11. Dit schitterende vers spreekt over de zekerheid van de duizendjarige zegeningen die door Israël straks worden genoten. Tegen de achtergrond van de beproevingen en het lijden waarin ze zijn geweest, schittert dit vers extra.

Verzen 12-16. Hier zien we de troost die de HEERE geeft. Velen van Zijn volk verkeren in angst voor de verdrukker op

dat moment (Babel). Ongetwijfeld zal de verdrukking door de antichrist, de mens van de zonde, die op het punt staat zich te openbaren (2 Thess. 2:3-4), in de tijd van 'Jakobs benauwdheid' hetzelfde gevolg hebben. Op die tijd lijkt dit gedeelte vooral te slaan. Maar als de mens van de zonde er is, is de HEERE er ook met Zijn troost. Daarom spreekt Hij over Zichzelf als hun Verstrooster (vers 12). Als dat zo is, waarom zouden zij – en ook wij – dan bang zijn voor een sterfelijk mens?

Hij zal hen bedekken met de schaduw van Zijn hand, zoals Hij dat ook met de Messias heeft gedaan (Jes. 49:2). Dat doet Hij niet alleen om hen te beschermen, maar ook om hen geschikt te maken voor het doel dat Hem voor ogen

staat. Dat doel is: hemel en aarde in een toestand brengen waarin Zijn koninkrijk van gerechtigheid en vrede kan worden gevestigd, en Zijn volk werkelijk Zijn volk zal zijn.

Verzen 17-23. Dit laatste deel van het hoofdstuk beschrijft in levendige taal de gevolgen van de oordelen die door de inval van de koning van het noorden over het volk komen. Dit is het gevolg van de volhardende opstand van het ongelovige volk tegen God, met als hoogtepunt de verwerping van Christus. Het volk roept tot de HEERE om te ontwaken en te handelen (vers 9). Het antwoord van de HEERE is dat zij moeten ontwaken uit de doodslaap van hun zonde.

EEN BRIEF OVER GELOOFSZEKERHEID

SLOT

Jan van Buren

In de Bijbel vinden we twee aspecten die we allebei op hun plaats moeten laten staan:

- enerzijds de genade van God en;
- anderzijds de verantwoordelijkheid van de mens.

Dit betekent niet dat God iets doet en dat ik wat doe. Dus genade plus de eigen werken! Nee, het is alles uit God. Maar God vraagt de mensen te doen wat Hij hun zegt, en dan wordt dit tot grote zegen voor tijd en eeuwigheid.

Toen de Heere Jezus op aarde was, heeft Hij vele malen de toehoorders hun ongelofte verweten en de weigering om zich te bekeren (Matt. 11:20-24). Ondanks de vele tekenen die Hij deed, geloofden de meeste mensen niet in Hem, namelijk dat Hij God was en Mens was geworden om ons van zonden te verlossen. Dit was dwaasheid in hun ogen. Het was echter de wijsheid van God, omdat mensen alleen gered kunnen worden op grond van werk van de Heere Jezus aan het kruis (1 Kor. 1:18-30). Omringd door geleerde en godsdienstige mensen zei Hij: *'Meer dan Salomo is hier'*. En: *'de koningin van het zuiden zal opstaan in het oordeel, samen met dit geslacht en het oordelen'* (Matt. 12:38-42). Ongeveer duizend jaar eerder had de koningin van Seba, de koningin van het zuiden, gehoord over koning Salomo. Hoewel zij het niet geloofde wat over hem werd gezegd, nam zij toch een moedig en wijs besluit. Ze stond op en maakte een reis van ca. 2000 km, om zeker te weten of het leugens waren wat ze gehoord had over Salomo of dat het de waarheid was (1 Kon. 10:1-13).

Wat ze bij aankomst in Jeruzalem zag en hoorde, overtrof al haar verwachtingen. Heel rijk keerde zij naar haar land terug!

Je hebt waarschijnlijk al veel over de Heere Jezus gehoord. Ik weet niet wat je gelooft of niet gelooft, maar als je nog steeds twijfelt of je zonden vergeven zijn, doe dan zoals de koningin van Seba. Hoewel zij niet geloofde, ging zij toch op weg. Jij hoeft er geen lange reis voor te maken zoals zij. Je kunt nu op dit moment de beslissing nemen: ik ga geen stap verder en zal zoals de tollenaar tot God roepen: *'O God, wees mij de zondaar genadig'*. Hij ging naar de tempel, de plaats waar offerdieren werden geslacht en geofferd. Nadat hij dit had gebeden, ging hij gerechtvaardigd naar huis terug (Luk. 18:9-14). Nogmaals, belijd je zonden bij name en toon berouw. Misschien is jouw grote zonde wel je ongelofte in God? Het kan ook zijn dat je nog steeds geen juist beeld van God hebt, van Zijn mensenliefde ook voor jou! Twijfel en aarzel echter niet langer, maar ga tot Hem! Met misschien dit gebed in je hart: *'Ik geloof, maar kom mijn ongelovigheid te hulp'* (Mark. 9:24).

Maar blijf niet twijfelen over de Heere Jezus, zoals de broers van Jozef over Jozef dachten. Van hem lezen we zevenmaal dat hij weende. Hij weende van ontroering, van blijdschap, van verdriet en van teleurstelling. De laatste keer dat hij weende, was van teleurstelling, nadat vader Jakob was begraven en zijn broers bij hem kwamen en zich voor hem neerwierpen met de gedachte: *'nu zal hij alsnog wraak op ons nemen'* (Gen. 50:15-21). Nadat zij gedurende twintig jaar vele zegeningen en zorg van hem hadden ontvangen, wantrouwden zij Jozef nog steeds. Zij geloofden niet in zijn liefde voor hen, doordat zij nog steeds zijn liefdevolle hart niet kenden. Helaas denken velen ook op die manier over het hart van God de Vader en van de Heere Jezus. Ook de Heere Jezus weende over Jeruzalem. Omdat zij niet begrepen wat tot hun vrede diende, verwierpen zij Hem (Luk. 19:41-42).

Handel jij na zoveel bewijzen van de liefde van God nog steeds zoals de broers van Jozef, of zoals de inwoners van Jeruzalem? Wanneer jij de Bijbel leest en vervolgens gelooft wat er staat, en doet wat er staat, dan ontvang je ook wat er staat! Namelijk vergeving van zonden, een heerlijke toekomst bij Hem in de hemel en een rijk leven met vele

geestelijke zegeningen nu al. In gedachten gaan we nog een keer naar de tempel. We zien daar de twee mannen: een farizeeër en een tollenaar. We horen hen beiden bidden. Beiden hebben God wat aan te bieden. De tollenaar ging naar de tempel met zijn grote zondelast. Met een touw in zijn hand had hij een zondebok vast. Als Israëliet wist hij dat God alleen zonden kon vergeven wanneer men deze beleed en een offerdier ervoor stierf. Uit schaamte durfde hij zijn ogen niet op te heffen en sloeg hij zich op de borst. Hoewel we niet lezen dat hij zijn zonden hardop beleed, toonde hij zijn berouw door zichzelf op de borst te slaan. Wat zal hij blij geweest zijn toen hij de priester namens God hoorde zeggen: Op grond van dit offer en jouw belijdenis – de zondaar te zijn –, heeft God jou de zonden vergeven. Ongetwijfeld zal deze man daarna God hebben gedankt, toen hij gerechtvaardigd naar huis ging.

De farizeeër gedroeg zich heel anders. Hij keek rond en vergeleek zichzelf met de andere mensen: zij waren volgens

hem veel slechter dan hij. Daarna richtte hij zich tot God. Waarschijnlijk keek hij omhoog en begon God te danken dat hij niet zo was als al de anderen, al die slechte mensen; en hij somde hij al zijn goede daden op. Hij had geen offer nodig om verzoening voor zijn zonden te ontvangen. Hij sloeg zich niet op zijn borst en had geen notie van zijn eigen boze hart. Hij vond zichzelf rechtvaardig vanwege de vermeende goede werken. Hij ging weer naar huis, blind voor de ontmoeting met God, om dan echter te horen hoe God over zijn daden dacht.

Hoe ga jij verder door het leven? Ben je heel dankbaar dat je als kerkganger keurig netjes leeft! Denk je het daarmee te redden, zoals de farizeeër in de tempel? Of leef je verder als een twijfelaar die God niet dankt? Of heb je vrede met God en dank je Hem elke dag, omdat Hij jou gerechtvaardigd heeft zoals de tollenaar, op grond van geloof in het offer van de Heere Jezus? Dit laatste, het leven met dankbaarheid aan God wens ik je van harte toe.

ADVERTENTIE

Mijn leven zoals het was en nu

Een lang traject met harde lessen

Marlijn Knol

Mijn verhaal is niet zomaar een verhaal. Het is een verhaal dat je niet zomaar zult horen, als je met iemand een gesprek voert. Toch zijn er veel mensen die met beschadigingen en geheimen leven. Mijn verhaal gaat over verkeerde keuzes die ik heb gemaakt en de gevolgen waarmee ik kreeg te dealen. Ik hoop met mijn verhaal mensen te bemoedigen en aan te moedigen te stoppen met de dingen van het leven waarin ze gevangen zitten. Zo kan dat namelijk voelen, je kunt je er enorm wanhopig en ellendig door voelen.

40 pagina's; ISBN/EAN: [978-94-91797-58-3](#); Prijs 2,40 Euro

Nehemia - Geloof in actie!

Biddend bouwen aan de gemeente

Johan Schep

Het leven van Nehemia is evenals dat van de Heere Jezus een belangrijk voorbeeld om na te volgen. Nehemia en zijn medewerkers werden geïnspireerd door de Heilige Geest, Die hun bewogenheid, wijsheid en inzicht gaf.

Het bemoedigt ons zo dat de Heere Dezelfde is en dat de inwonende Heilige Geest hun die geloven ook inzicht en toewijding wil geven. Het is goed het boek Nehemia te lezen! Want Nehemia leert ons als leiders een overwinnend en dienend leven te leiden.

80 pagina's; ISBN/EAN: [978-94-91797-62-0](#); Prijs 4,90 Euro